

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16. •
Estranger. . . . . 48. •

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA FIRA DE SANTA LLUCIA.

Es tant tronat tot aixó que jo crech que ni regalat s' ho quedaria ningú.

ELLS Y NOSALTRES.

Ja fá algun temps que seriam al cementiri si haguessin de complir-se alguns desitjos. Persones hi ha que si ab una mirada poguessin matar á la Campana, la matarian sense reparo, prescindint de aquell manament que diu: «Lo quint no matarás.»

No'u duptin. Anys endarrera algunas d' aquestas personas s' entretenian corrent per la montanya y cas-sant liberals.

Avuy hi ha veda forsoza: los liberals no 's mouhen del niu, y aficionats á cassar, y com que las aficions no 's perden aixis com aixis, las emprenen contra la Campana de Gracia.

Aixó de que cada senmana surtin de ca'n Lopez mils y mils de exemplars y s' escampin per tot arréu ahont hi ha catalans, y per tot arréu se llegeixin y 's comentin, y algunas vegadas se rebin ab aplauso es una cosa que 'ls enquimera, que 'ls tréu de quici, que 'ls fá tremolar los nervis de la barba.

Ells, infelissos, que ab tot lo bombo y las campanillas, apenas logran reunir á unas quantas dotzenas de beatas que ni siquiera necessitan las sèvas prédicas, perque son més religiosas qu' ells mateixos, ells que si volen ser escoltats tenen d' esgargamellarse á riscos de agafar un rugall, ells que han de anar de la Seca á la Meca y á la Vall d' Andorra, y que quan son á Sant Pere, á Sant Pau ja ni menos se recordan de lo que deyan, naturalment s' exasperan al veure que 'l dimoni tira cada senmana una perdigonada quan no son dugas, y que 'ls perdigons de l' arma del dimoni arriban á tot arréu com l' ayre!

¡Pobre gent!

Jo desde 'l fondo del cor los agraeixo la propaganda que fan pèl mèu compte.

Hi ha personas que may se haurian fixat en la Campana de Gracia y que un dia escoltant un sermó senten cridar en contra d' ella, com si 's tractès de la cosa més depravada; aixó 'ls pica la curiositat, compran un número ab l' intent de eremar-lo, miran lo ninot y somriuen, llegeixen l' article y s' adonan que hi ha periódichs bastant nets de clatell, continuan lle-gint y 'ls vá agradant y acaban desitjant que arribi l' altre dissapte per comprar lo número següent.

Aixó es un fet innegable y 'n tenim probas. ¿Han vist may un camp sech, ab l' herba mústiga, plé de pols y de miseria? ¿L' han vist després de una pluja abundant, fresch y regalat, trayent sahó, cubert de verdura?

Donchs figúrinse l' efecte que 'ns fá un poble avants y després de haverhi passat los missionistas.

Ells fan cullita d' ánimas y nosaltras cullita de suscriptors.

De manera que tot lo mal que 'ls volém es que Dèu los mantingui la afició.

Lo dia que l' Ilustrissim Sr. bisbe de Vich vá encarregar á tots los rectors de la sèva diócesis que desde la trona escomunicuessin als qu' escrihuen, als que venen y fiús als que llegeixen la Campana, l' hi hauriam regalat una mitra brodada de canyutillo d' or, ó unas mitenas de seda, si no quesabiam que ja 'n tenia, y estavam temerosos de que 'ns donès un de-saire.

Un dia ó altre l' hi pagarém tant benefici, y dihém un dia ó altre, perque un d' a ó altre serém poder, y sent poder tindrem facultats per fer bisbes, arquibisbes y ab una mica de mónita, cardenals y tot.

Ja veurá ab qui tracta S. I. Cregui que nosal-tres no som desagrahits.

Are pèl moment, al veure que totas las pré-dicas son inútils, succehint ab la Campana lo mateix en sentit invers de lo que passava quan se feyan rogativas perque ploqués, que cada dia la sequedat era més forta; al veure que are quan més sequetat se demana sobre 'l nostre camp, més suscriptors plouhen, en vista de tot aixó nos permeterém donarlos un bon consell, qu' es l' únich que 'ls podém donar per are.

No s' hi amohinin, no s' esgargamellin, no 's cansin, no 's desesperin.

Vostés podrian feros mal, procurant imi-tarnos.

Gastin menos saliva y una mica més de tinta, grátinse la butxaca de la sotana y fassin un altre periódich.

¿Volen un títol? A la sagristía 'l tenen: La campaneta, y hasta podrian dirne La campaneta de Gracia, ja que no vull oféndre'ls supo-sant que no están en perfecte estat de gracia.

¿Volen materia? Article de fondo: Obran lo Flos Sanctorum y hi trobaran la vida de un sant.—¿Volen batalladas y repichs? Cop de ja-culatorias.—¿Cantarellas? Hi posan antífonas.—¿Epigramas y quentos? Vaja que per las sagris-tias, sense ofendre la moral, se 'n contan per tots los gustos, de freseas y de picantonas.—¿Xaradas, geroglífichs, anagramas, problemas? No 'ls han de faltar llatinorums bárbaros per oferir un premi als suscriptors que 'ls endávi-nin. ¿Volen versos? ¡Bè hi ha prou goigs!—¿Los falta ninot? Ninots no 'n faltan may, y si 'n fal-tesin sempre 'ls quedaría 'l recurs de publica 'l retrato dels predicadors més célebres.

Aquí tenen lo periódich ideat, lo publican, l' envian per tot arréu, y á veure qui 'n vendrá més!

¡Ah! No 'a farán y casi me 'n alegro.

Me 'n alegro sí, perque 'l sistema que han emprès es molt més convenient y si per alguna cosa 'ns pesa, es per las pessas de dos que produheix.

Vostés aferrats á la sèva y nosaltres á la nostra.

Vostés cridant, tronant y llampaguejant, y nosaltres tant tranquils sota 'l para-rayos de la ley.

Vostés sempre cremats y nosaltres sempre alegres.

Vostés representant aquells vells neguitosos que se 'n van del mon refunfunyant y tussint, y nosaltres sempre joves cantant himnes al progrés y á la llibertat.

L' idea que se n' vá y l' idea que avansa: vels' hi aquí 'l quadro.

Vostés molts esforços, esforços desesperats, inmensos.... y estérils; nosaltres fém la nostra ab tota tranquilidat, sense cansarnos, y aném endavant, endavant sempre.

Si fossem hidrófobos ja 'ns haurian dat la bo-la; si fossim irreligiosos ja no viuriam.

La Campana no toca contra la religió per més que vostés digan, toca sí contra las preocupa-cions, contra 'l fanatisme, contra la sordera, contra l' explotació de las conciencias.

La Campana professa la religió del progrés, estima á l' humanitat com á sí mateixa y 'l le-ma de la fraternitat brilla en la sèva bandera.

Vels' hi aquí 'l secret de la sèva forsa, y com que marxa ab los temps, y 'ls temps, á pesar de tot no reculan ni cedeixen, aquí tenen es-plícit perque som invulnerables.

P. K.

TEATROS.

Desde 'l dijous de la senmana passada, pocas novedades. La Ristori vá acabar la senmana de una manera brillant. En los dramas Maria An-tonieta é Isabel reyna d' Inglaterra vá alcansar triunfos inmensos. Lo teatro Principal estava plé de gom á gom, no hi cabia ni una agulla: los sillons van arribarse á vendre á quaranta rals, dels palcos se'n davan 16 duros. Aixó proba lo desitj que hi havia de veure per últi-ma vegada á la reyna de l' escena.

Després en lo mateix teatro han fet tot lo gasto l' ópera Mignon y la mágica La Almoneda del diablo.—Lo dijous vá estrenarse 'l magní-fich drama de Sellés El nudo gordiano. Ja 'ls ne diré alguna cosa en lo número que vé.—Próximament se posarán las obras Fra Diavolo, Mireille, L' ombra y Cármen, aquestas tres últi-mas desconegudas del públich de Barcelona: l' empresari reforsará 'l quadro de cantants: desitjem que 'l públich en justa corresponden-cia reforsí las entradas.

Al Liceo vá posarse la Favorita, y vá fer fiasco, tornant á la Aida que es una de las obras que surten més rodonas.—Dimars vá haberhi un concert de música de Schubert executada per artistas procedents del gran teatro de Viena: la música es notable y 'ls artistas també; pero vá succehir lo que passa quan un menja 'l mateix plat: lo públich vá cansarse, trobant que 'l concert era monótono. Una noticia: l' empresa ha contractat al tenor Naudin, per can-tar lo Fra Diavolo y l' Ebreá, en quals óperas no té rival.

Lo Circo ha tornat á obrir las sèvas portas. Hi funciona una companyia de zarzuela que fins are 'ns ha donat á coneixe Campanone, Diamantes de la Corona y Jugar con fuego. Hi ha algun artista notable com l' Anita Ferrer; pero 'l conjunt deixa bastant que desitjar. Ve-

ritat es que l' entrada val no més que dos rals, y que per 17 quartos no hi ha dret de ser massa exigents.

A Novedades, en vista del éxit inmens que vá tenir lo diumenje passat lo drama inspirat en la novela de Victor Hugo Los miserables, se torna á repetir aquest diumenje á la tarde. La laboriosa companyia de aquell teatro 's mereix lo favor del públich.—Dijous passat vá darse 'l benefici de l' autor de Un full de paper. Lo se-ñor Torres vá ser molt aplaudit y obsequiat ab varios regalos. Se 'ls mereix y l' hi donem la nostra enhorabona.

Ha mort en Rivero y la democracia espanyo-la vesteix de dol.

Ha mort l' home eminent que un dia vá sa-ber abarcar lo credo de la democracia y reu-nirlo dintre del periódich la Discussió.

Ningú olvidará may la sèvas lutzas y las sèvas victorias. Mentras hi haja á Espanya un democrata viurá 'l nom de 'n Rivero.

D' ell nos havian separat durant la revolució de Setembre algunas diferencias, las quals no obstan perque la sèva figura qu' es d' aquellas que ab lo temps creixen y s' agegantan 'se 'ns imposi, inspirantnos admiració y respecte.

Avuy de més á més nos imposa per desgracia un sentiment, que unim de tot cor, al dels homes més notables de totas las fraccions de-mocráticas que varen assistir al seu enterro.

Lo diumenje passat la Societat Económica de Amichs del país vá proceder á la distribució de premis á la virtud.

Espanya entera 'l mereix un premi aixís. Tè la rara virtud de la paciencia.

A la presó de Igualada s' hi troba 'l rector de Castell de la Llacuna acusat de haver talat un bosch del Estat y haverse venut la llenya. ¡Llenya, donchs!

De que s' acosta Nadal hi ha varios indicis. Però l' indici principal lo donan las confi-terias.

Dias endarrera, vá obrirse'n una en lo carrer de Fontanella, número 22, á càrrech del senyor Amat, que ja 'ls dich jo que per elegant y ben provehida, no deixa res que desitjar.

¿Ne volen veure un' altre? Vajin á la Rambla del Centro poch avants de arribar al carrer de Fernando, y de seguir que 's quedarán encan-tats devant dels aparadors de ca 'n Cubells y Batllori, una confiteria número hú, que s' ha obert fá poch, montada ab un bon gust, ab una elegancia y ab una riquesa que no 's pot deman-ar més.

¿Y que 'n dirém de ca 'n Llibre cantonada al carrer de Fernando? Aquesta ja es antiga y acreditada. Lo qu' es verdaderament modern y que deixa blau, es lo gran sortit de caixas per turrans y dulces que 'l senyor Llibre té establert al entressuelo de la mateixa. Allá de-manin riquesa, varietat y enginy. Ja 'ls dich jo que n' hi ha per tots los gustos. Y lo més bonich es que aquestas capsas després se transforman en un móble de saló ó en un adorno. Totas tenen una utilitat. Vajinlo á veure y m' ho sabrán dir.

Y are dispensin que 'ls haja parlat tant de confiters: ells al ménos saben endulzar las amarguras de la situació conservadora.

Diuen que el senyor Cánovas está costipat. Es molt fácil.

No es lo primer home que hi queda ab l' ay-re dels insencers.

Paraulas de un ministre: «...Fora de la immoralitat, pot haverhi en la persecució del delicté alguna desviació dels me-dis ordinariis, sense que aixó constitueixi ile-galitat.»

Y adverteixin que aquest ministre, es lo de Gracia y Justicia, es á dir, lo primer magistrat de la nació.

En un altre país, á horas d' are ja l' haurian desviat de la poltrona.

Las eleccions d' Hostafranchs: ¡Quan jo vaig dirlos que 'ns divertiriam! Figúrinse que aquestas eleccions debian ce-lebrarse 'l dijous dia 12, y que dos dias avants

30
16
49

encare no estaven repartidas las cédulas y aixó que segons la lley, lo reparto t'è de ferse ab 10 dias de anticipació.
 ¡Unas elecciones sense cédulas! Es deliciós.
 Tant se valdria dirli á un batallè de soldats sense fusells:—Apunten! Fuego!...
 Aquests conservadors tenen unas cosas!...

Després las elecciones s' han aplassat pèl dilluns, dia 16.
 Ab aixó fins á dilluns no sabrém á que atenirnos.
 Pèl moment puch assegurarlos que 'l Sr. Batllori 's belluga molt, y quan aquest senyor se belluga..... ¡vaja que riurem!...

¿Qui es lo candidat ministerial? preguntavan molts, dias endarrera?
 —No 'l busquéu, deya la *Crónica*: los candidats ministerials son con las turcas, van tapats fins al moment de presentarse.
 M' agrada aixó de compararlos ab las turcas.
 Are com are, l' odalisca ja s' ha destapat ¿no saben qui es aqueta odalisca?
 Are cuidado; no 's reventin de riure: l' odalisca es lo Sr. Corrons del carrer del Regomir.

Corrons!... Batllori!
 Digna representació dels conservadors de Barcelona.
 No olvidin que 's tracta de contar vots.
 Ja veurém si 'l Sr. Corrons treurá dels seus armaris un vidre de multiplicar.

Una pregunta del general Salamanca:
 «Es cert que 'ls militars no poden assistir á las reuniones políticas?»
 «Si es cert que no poden assistir á las reuniones políticas ¿no faltan al seu deber los ministros de Guerra y Marina quan assisteixen á unas reuniones tant políticas com los concells de ministros?»
 La pregunta vá quedar sense contestació.
 Vels' hi aquí un canò dels ministerials desmontat á la primera.

Estém en lo Senat, y 's tracta de la proposició de un catedràtic, lo Sr. Magaz, que demana que s' augmenti en 4,000 rals lo sou que disfrutian los catedràtics de entrada de las Universitats.
 Lo Sr. Magaz tréu un exemple:
 «Lo personal y l' material de totas las Universitats d'Espanya costa no més 400 mil pessetas sobre l' producto de las matrículas.
 «Are bè, en músicas y trompetas del exércit no més, l' Estat inverteix dos milions y mitj de pessetas.»
 Apesar del exemple, lo Senat vá retxassar la proposició.
 Los catedràtics se quedan ab un sou insignificant, y l' Estat llenza dos milions y mitj de pessetas per música.
 A lo menos no 's dirá que los conservadors no fan tots los possibles per divertirnos.

Lo governador de Valladolid ha prohibit la venta en aquella ciutat del periódich *La Gironda*.
 ¿No saben per quin motiu?
 Perque es un periódich republicá.
 Lo govern francés, segons dihen, en justa correspondencia ha prohibit que 's vengui per Fransa l' periódich *La Epoca*, perque es un periódich monárquich.
 Y are 'l Brusi 'ns permeterá que l' hi diguém:
 —Quan vegis la barba del teu vehí cremar, pósat la tèva á remullar.

De Sant Quintí de Mediona 'ns escriuen explicantnos una prédica que desde la trona de aquella parroquia vá ferse dias passats contra la *Campana de Gracia* y 'ls llibres dolents.
 Lo predicador en un rapte d' entusiasme vá dir que 'l saber de lletra era molt perillós y que hi havia pares que s' arrepentian de haberne fet aprendre als seus fills.
 ¿Qué tal?
 Si se seguissen aquestas doctrinas, aviat podria abolirse fins lo carril per sobra de burros.
 Ab lo títol de *Poncellas*, s' ha publicat un tomet de poesias catalanas originals del jove don Baldomero Escudé Vila. Molt jove es l' autor, y no duptem que algun dia las poncellas se badarán, al calor de l' estudi y de l' experiencia.
 Aquí vá una mostra, qu' es la que més s' acomoda al género de *La Campana*:

COSAS QUE AVUY M' HAN PASSAT.
 M' ha passat, perque hi fet tart, que 'm despatxa lo mèu amo; m' ha passat que hi relliscat y cayent m' hi fet un nyanyo; m' ha passat que d' un quart pis m' han tirat, ab furia, un trasto, que si no porto 'l barret no podria pas contarho; m' ha passat que per dinar m' hi tacat tot jo de caldo; m' ha passat qu' en lo café hi perdut un bastó ab ganxo; m' ha passat que 'l mèu amor se m' ha tret d' aprop á xascos, perque diu que m' aborreix; m' han passat tants y tans cassos, que hasta 'ls dich que m' han passat, no ho creuran, dos duros falsos.

Una caricatura del *Fischietto*, periódich italiá. Lo ministre Cairoli s' está segut en un silló, apoyant la cama ferida en una cadira.
 L' Italia representada per una matrona s' hi acostá y l' hi diu:
 —Creyeu realment que 'us podréu tenir dret?
 —Mentres no 'm falli, respon Cairoli, l' apoyo del vostre afecte, estich segur de no caure.

La situació no pot estar millor pintada. Cairoli s' ha presentat davant del Parlament y s' ha trobat ab tots los partits reaccionaris coaligats en contra seva.
 Y no obstant Cairoli conta ab l' apoyo de tot lo país liberal, y en plé Parlament exclama:
 «Son inútils los vostres esforços, no confondrem may los criminals ab lo poble honrat: los nostres principis no 'ns consenten pendre medidas preventivas, tant ocasionadas als abusos; lo punyal que ha ferit al rey, no podrá ferir may á la llibertat.»
 ¡Bravol
 Téquila Sr. Cairoli.

LOS DOS HIVERNS.
 ¡Quin temps, quins núvols,—quin vent, quin fret!
 Las fullas cauhen—pausadament, deixant los arbres—pelats y sechs.
 Los jorns son tristos.—las nits molt més; quan no hi ha boyras,—hi ha pluja ó nèu; quan no hi ha pluja,—hi ha vent y gel.
 Ni 'ls aucells cantan,—ni 'l camp floreix, ni en lloch se troba,—lo dols plaher que 'l mon destila—per tot arreu quan lo sol brilla—pur y esplendent.
 L' hivern es simbol—de mort: lo gel malvat y pérüt—tot ho marceix; la terra plora—sola 'l mantell que la nèn forma,—venint á ser com la mortalla—que 'l trist hivern deixa anar sobre—del mon enter.
 Lo sol s' amaga,—y si un moment un raig envia—del fons del cel, la terra sembla—que al calor seu sacut sa llosa—de pena y fel y revifantse—riu dolsament.
 L' hivern nos mata;—¡ay sol, solet, vina'ns á veure—que tenim fret!

La tiranía—n' es com l' hivern: quan ella impera—tot se marceix. Ella detura—lo moviment, fent de la terra—un trist desert, un pobre é inerte—cadávre fret.
 Tot mor': lo carro—del sant progrès suspen sa marxa;—treball, comers, lletras, industria...—tot cau al pés de sa influencia—negra y cruel.
 ¿Quí pot llavoras—ab son poder, tornar la vida—á aquest trist erm?
 Un sol, un astre,—que eternament viu y recorra—tot l' univers, y que si á voltas—desapareix no es pas per sempre:—un dia vé en que disipa—los núvols frets, y surt y brilla—dols y esplendent.
 Eix sol, eix astre—ara no 's véu; per xo tot plora,—per xo no 's sent lo drinch armónich—que t'è 'l progrès quan sa carrera—ningú deté.
 Deixém que brilli—y aviat veurém brotar fonts novas—que ab doll inmens tornin la vida—que 'l negre hivern roba ab má avara—á tots los sers.
 ¡Llibertat santa,—sol esplendent, dona 'ns la vida,—mata 'ns l' hivern!

C. GUMÁ.

Are resulta que 'l pou que vá obrirse en lo Parque dona l' aygua salada.
 Sempre ho havia dit: per cosas saladas l' Ajuntament de Barcelona.

Una frasse felís.
 A Lisboa ha quebrat un Banch deixant á moltas personas ab las mans al cap.
 D' aquesta mena de robos en aquella capital ja no 'n dihen bandolerisme, sino que recordantse de donya Baldomera 'n dihen *Baldomerisme*.
 La frasse ha fet fortuna.

Nos escrihuen de Figueras dihentnos que en una funció que vá donarse ab motiu de haverse fet algunas reparacions en lo teatro, la major part dels espectadors varen sortirne ab la esqueta y 'ls pantalons pintats de vermell.
 Las reparacions havian consistit en repintar los asientos, la pintura era fresca, y naturalmente, los asientos van repintá als espectadors.
 L' empresari devia pensar:
 —Com que 'ls figuerenchs son tan rojos, ja no se 'ls coneixerá.

Dilluns se deya per aquests carrers:
 —«Avuy tornarán á encendre 'l gas las botigas del carrer de Fernando.»
 Arriba la nit y sols tres botigas varen encendre 'l.
 Los duenyos de la quincalleria *Villa de Madrid*, del colmado *Las colonias* y de la fábrica de xocolate de 'n Juncosa, podian exclamar ab la sarzuela bufa:
 «Ya somos tres... trees... treees...»

Y succehí que van formarse grupos, y que mentres cada una de las tres botigas tancavan los aparadors á corre-cuyta, deixant no mes que oberta la porteta d' entrada, la policia vestida ab trage d' home y empunyant garrots més groixuts que l' as de bastos, s' anava passejant amunt y avall.
 Un mano passant:—¡Quina pudó!
 Un altre:—Tápinse 'l nas, que pot ser hi ha hagut algun escape.

Y succehí qu' estánt seré y tot, vá caure alguna pedra, y que aquell gas tan rumbós, vá anar apagantse de mica en mica, fins que al últim ja no feya més llum que una xinxeta.
 Y aquell mano mateix que havia sentit pudó, deya llavoras:
 —En ma vida hi vist una llum més espantada.
 Tal vá ser ni més ni menos la manifestació dels partidaris de tornar á encendre.
 La major part de las botigas van tancarse, especialment las qu' estavan al costat de los tres que havian encés lo gas.
 Naturalmente, los duenyos de aquestas botigas, van recordarse d' aquell refran, y deyan entre sí:
 —Quan vegis lo metxero del teu vehí cremar....
 ¿M' entenen?

La huelga torna á dominar ab totas las sévas tenebras corresponents.
 Fá ja vuit mesos que dura, y durará mentres las *lumberas* del actual ajuntament donguin llum desde cá la Ciutat.
 Vindrán las firas de Sant Tomás, y 'ls venedors de quinqués, xinxetas y candeleros farán lo seu negoci. Tal vegada també 's venguin algunas llumaneras, llums de cuyna y gresols.
 Ab aquests conservadors aném progressant de tal modo, que no hem de parar fins que iluminin aquests carrers las clásicas teyeras.

Per acabar de arrodonir la festa, are han sortit bitllets de Banch de 50 duros, falsos.
 Aquesta noticia no resa res ab mí.
 La major part dels espanyols, 50 duros ni falsos ni verdaders, se 'ls han vistos may.

Diumenje passat mentres á la Catedral batejavan á una criatura, á la padrina l' hi van pendre 'l porta monedas.

Al sentir l' exclamació de la robada quan va notar la falta, lo capellà va dirli:
 —No 's desconsoli, senyora, que aquí ja hi estém acostumats a n' aquestes coses.
 ¿Qui podia robarla á n' aquesta pobre dona?
 Tal vegada vá ser la criatureta...
 Que volen que 'ls diga, com que avants de rebre las ayguas del batisme, encara no era cristiana, no hi ha que fiarse 'n.

Un telégrama del Brusi:
 «10 de Desembre á dos quarts de set de la tarde.—Lo Sr. Cánovas continúa indisposat. L' han visitat los ministros.»

«10 de Desembre á las déu de la nit.—Lo senyor Cánovas ha acudit á Palacio á saludar als reys.»

¿Quinas indisposicions son aquestas que 's curan en dugas horas y mitja?
 ¿Son indisposicions de conveniencia?
 Jo crech que nó; jo crech qu' en Cánovas té cuchs.

Fá tant temps que llamineja 'l turró!...

S' ha disposat pèl govern que quedi borrada de la llista dels barcos que tenim, la corbeta Narvaez.

¿Narvaez! ¿Se borrarà aquest nom?
 No; lo qu' es jo me 'n recordaré tota la vida.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA 1.ª—*Mu-dan-sa.*
- Id. 2.ª—*Ple-gat.*
- ANAGRAMA.—*Farga.—Fraga.—Graaf.*
- TRENCA-CLOSCAS.—*Papè d' estrassa.*
- QUADRE DE PARAULAS.—*M A T A S
A N I T A
T I R A N
A T A L A
S A N A S*
- GEROGLÍFICH.—*Entre sastres hi ha sastressas.*

Han endevinat totes las solucions los ciutadans Miserere y Pa y naps; 5, Manresa y J. M. G.; 4, Pinta de Conxa. Que hi fas y Sicutéat 3. N. Bo'ixos; 2, Pau Gris Estalella, J. M. N., Peret Tarrassench y Mister B. Quil; y 1 no mes G. Loñip.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xarades y endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Poeta Retirat, Pau Sala, S' Autor, Sicutéat, Que hi fas y Pa y naps.
 Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans M. Q. H., Angel Farigola y Romani, Bismark II, Ney Lleig, Trill, M. C. N., Miserere, Pau Gris y Peret Tarrassench.
 Poeta retirat: Hi anirà una mudansa: la poesia es fluixa.—
 Pau Sala: Publicarém molta cosa de lo que 'ns envia.—
 G. Loñip: Insertarém lo trenca-caps.—
 Conats llarchs: Idem. la combinació.—
 Lluís Banyeta: Igual que 'l geroqlífich.

Noy macç: Insertarém lo triángul.—
 Plusquamperfecte: La major part dels quén os los insertarém; l' article de la semana passada es molt llarch y bastant dessigial; vels' hiaquí 'l nostre parer.—
 Quimet via jant de panyes: Queda com plascut.—
 Perico Matalassé: Ho insertarém.—
 F. de P. Bedós: No hi trobem prou xispa en l' anecdota que 'ns envia.—
 B. F.: Per podernos fer eco del fet que vostè 'ns comunica necessitem una firma qu' en cas necessari 'n surti responsable: no 's pensi que creguém que no es cert; aixó y molt mes fá la gent d' Iglesia; pero vostè comprendrà que no podem procedi ab ill-ugeresa.—
 J. Llopri: La poeseta va bé; pero ha arribat tart pè present número; veurém si de un modo ó altre podem aprofitaria.

XARADAS

I.
 Cada dia l' Agustí
 quan tres dos las flors, la Quima,
 tot menjantse un tros de prima
 parla ab ella en lo jardí.
 Si vols ser un bon xicot
 l' hi diu ella, decidida,
 hu dos al hu-tres lo tot
 y 'ns casarém desseguida.

J. RERREF.

II.
 ¡Ojalá dos hu las noyas
 com la tot y la tres-quarta
 que no se 'ls coneix cap falta,
 á mes de ser bonicoyas.

PAU SALA.

ENDEVINALLA.

Volo sense ser aucell,
 tinch nom d' aucell y no 'n soch,
 porto cua al mateix qu' ell
 y tant sols pèl vent me mech.

PERICO.

SINONIMIA.

Vaig sortir á veure la tot
 y tot en una total.
 vaig veure la Sió d' Olot
 que gastaba un dineral.

PAU SALA.

TRENCA-CLOSCAS.

Teresa.—Margarida.—Agná.—Ramon.—Antonia.—Olager.

Formar ab la primera lletra de cada nom, el de un poble de Catalunya.

TIO PETIT.

QUADRE DE PARAULAS.

Sustituir los pichs ab lletas que lligadas vertical y horizontalment la 1.ª ratlla diga 'l nom d' un abrich; la 2.ª lo que tenen las perdius; la 3.ª lo que tenen moltas fábricas, y la 4.ª un carrer de Barcelona.

MICALÓ DE SARRIÁ.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6 7 8 9	Ciutat d' Italia.
9 1 4 8 7 9	Regió de molta calor.
1 2 3 4 8 6	Una moneda.
1 2 3 4 9	Nom de dona.
1 5 4 4 3	Un metall.
2 8 4 9	Un instrument de música.
2 5 6 9	Eyna de sabatè.

7 9 6 9. Serveix per midar.
 3 4. Metall preciós.
 MAHOMET BEN-ALÍ
 GEROGLÍFICH.
 + **Satanas.**
 TITELLA Y COMP.
 LA SEMANA ENTRANT PUBLICARÉM LO

Il·lustrat per Apeles Mestres ab 27 dibuixos, una portada ab llapis y una gran planxa representant una galeria de 11 retratos fotogrífichs. Escrit per P. K. (J. Roca y Roca) ab l' ajuda y col·laboració de Seraffí Pitarra—Vidal Valenciano—Apeles Mestres—Gumá—J. M. Bartrina—C. Rouré (Bunyegas)—Lasarte—Elnas, etc., y altres que no volén ser coneigits y firman ab inicials.

Constará de 16 planas, 8 de xispejants caricaturas y 8 de treballs literaris de totes classes midas y gustos.

¡Preu un ral per tot arreu!

Nostres corresponsals poden fer demanda de 'ls Almanachs que vulguin.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET

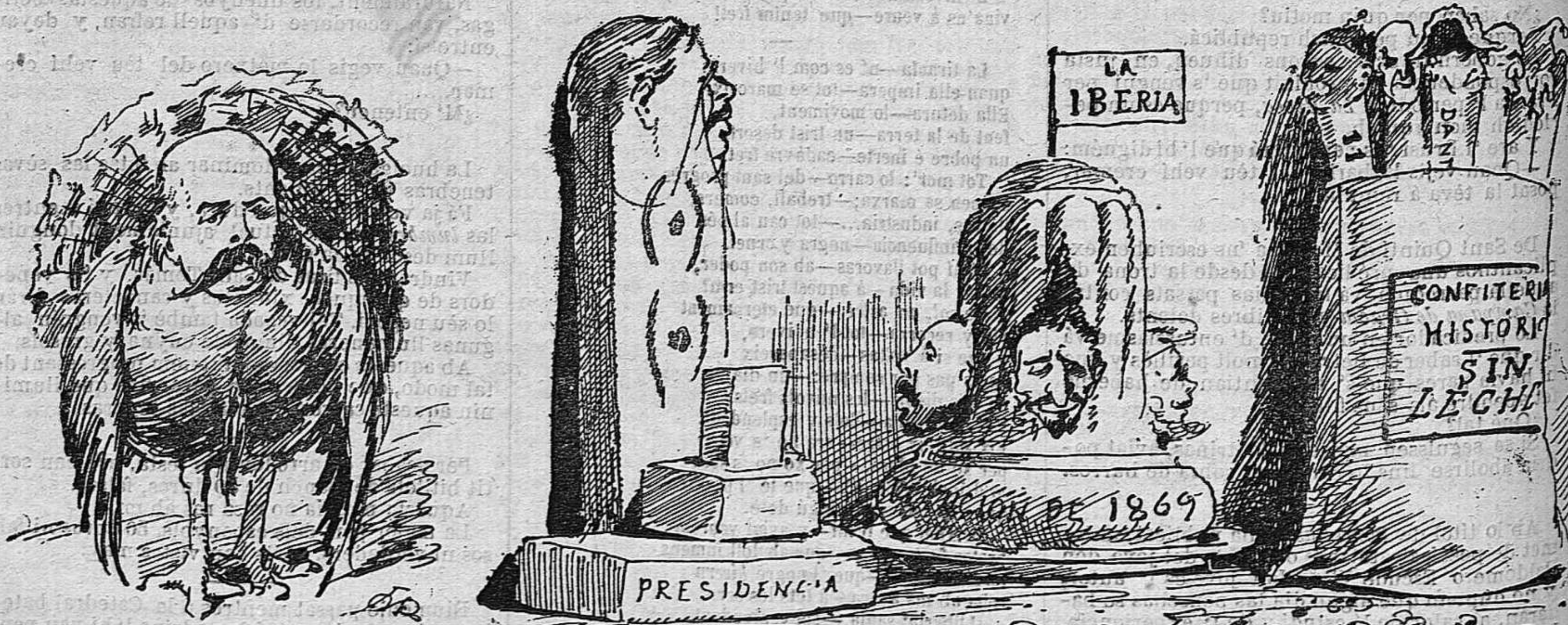
AB XARADAS, EPÍGRAMAS Y ENDEVINALLAS.
 Gran asurtit per tots los gustos y totes las fortunes. Dibuxos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de totes classes y preus baratíssims, desde 2 rals á 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure 'ls y se convenserán que no exagerém.

VENTA AL POR MAJOR. Als corresponsals s' otorgan grans rebaixas.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 31 y 32.

PREPARATIUS PER NADAL.

Y desenganyinse, lo que 'ls fará sempre més profit de tot, es lo gall.